

SZÉGSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS HÖEGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PENTEKEN.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona

— Egyed évre 2 korona.

— Egyes szám ára 10 fillér.

Előfizetéseket a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETESI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
küldendők.

Nyitási költségek sorozatát 50 fillér.

Hirdetések egység szerint.

Farsang és jótékonyág.

Hogy ilyen váratlanul beköszöntött a tél: a pauperismusként még nagyobb sebet mutatkoznak. Szívet marcangoló nyomorok kétségbeesett hangjait halljuk s a szégyenlős szegénység panasztalan kétségbeesését látjuk s valóban nem volna szívünk, ha észrevétel nélkül és előkelően elurranánk mellette. Ezt a téli nyomorúságot hatóságilag szegényügygyé kinevezni s azt akarni, hogy a hatóság ezer lennivalója között a szegénység minden sebére tegyen gyógyírt, vakmerő köveletés és a társadalom kötelességének könnyörtelen elhárítása. Még ott is, ahol a szegény ügynek külön hatósági szerve van, a fővárosban, — még ott is belátták, hogy a hatósági úton konstataált szegénység éppen azokra nem akad, akik a szegénységet szégyenlik, akik tehát a segélyre a legértékesebbek és egyúttal legjobban rászorultak, — ellenben a hatóságilag konstataált szegénynek nagy része üzleiszzerű szegénység, a sebeivel reklámozó dologtalanságnak, vagy aljas szenvedélyeknek hódoló hűhözója a hangos és kővelető kordus, akit nem balsors ismeretelt meg a „paupertax”-szal, hanem a dologtalan élet. És mégük is, ahol meg lenne a mód, hogy a hatóság az okokba betekintsen, ott is érzékenyebb szerve kell bizni a jótékonyágot: a társadalomra. És mivel jókai szerint az emberiség jobb és szebb

fele a — nő, — erre a jobbra, erre a szebbre járul a szegénység, a nyomor sebei nek bekötözése. Nagy tapintatot, sok gyöngédséget kíván ez, tehát éppen azokat a lelki kiválóságokat, melyekkel a nő, még ha a férfi esetleg nagyobb intellektussal rendelkezik is, — jobban megvan áldva

Szabad-e szóvá tenni, hogy a jótékonyág fillérell régi szokás szerint a farsangi táncmulatságokkal köthi össze. Mindegy nekem, ha bárhol lesz az ember jól, csak legyen. És annyira hevesnyodott az élet kegyetlen küzdelmébe az ember, hogy nem igen farsangol. Örülünk kell, ha egy-egy vigalom sikerül, mert kiragadja az embert a napi munka és gondok lapjából malmából s csak az a kár, hogy az eszeveszett fényűzés következtében sokra igen keserű — kárzenjamer következnek. Öszintébb lenne a fejehuja, ha az emberek egyszerűbbek lennének. De hát a Herceg meséjeli királyasszonya szerint: ne kívánjunk az emberektől — lehetlenségeket.

Más lapra tartozik az a kérdés, hogy a jótékonycélú mulatságokból mennyire tudjuk a pauperizmus sebeit gyógyítani? Az országban van 15.000 község, csak hárommal szorozva a farsangi vigalmak számát, negyvenháromezer alkalmat kapjuk a jótékony adózásnak. Mi jut ebből a jótékonyágra? A választ olvasóinkra bízunk. Mi legfőképpen kimondjuk a mindenki ajkán lebegő igazsá-

got, hogy a jótékonycélú mulatságok maguk a célra nézve kedves formájú hazugságok, mert tisztelt a kivételnek, de ezek legtöbbször a jótékonycél nem merít.

Ingatlan alap is egy báti jövedelemből orvosolni akarni valamely sebet a nyomorok? A szegényügy nemesebben és állandóan kell törőnie a társadalomnak és itt minden jó szív figyelmébe ajánljuk azt a jótékonyági hatósági szervezetet, melyet Almády Géza fővárosi tanácsnok, ez a nemes szívű „pater paupertatis” sok szeretettel, nagy tapasztalással készített, mely szegényügyi szabályzatot nem hinnék hogy ne költöndé meg városunk magisztrátusának. Ebben a szegényügy társadalmi felkarolása bennfoglaltatik. Megnyerhetjük a társadalomnak egységes jótékonyos osztály, vallás, és nyelvi különbség nélküli azoknak a nemes szívű, akik széttagolva és éppen ezért gyökörük elemes hatással a pauperizmus sebei költöztetik. Kétségkívül első-örhen az kell, hogy a város vezetésének érdeklődését nyerje meg ez a cikk, melyet a szegényügyünk rendezésének meleg szándéka hat át. Bizonytal lesz a képviselőtestületben oly nemes szívű ember, aki az itt leírt eszmét, hogy szegényügyünket a főváros vonatkozó szabályzata szerint rendezzük s vonjuk bele városunk s megyénk közigyelvi vallás és nyelvi különbség nélküli, — nem hagyja a posztában kiáltó szóként elhangrani.

TÁRCZA.

Cupidó nyilai.

Élt egyszer Simlában egy nagyon szép leány, egy szegény, de becsületes kerületi híró leánya. Jó leány volt; de arról az egyről nem lehetett, hogy érezte hatalmát s élt is vele. Anyja, hűen minden jó anya kötelességéhez, tele volt aggodalommal leányának jövője miatt.

Volt Simlában ez időben egy komiszárius, aki minden volt, mindazt viselhetette s mindazt megtehetette, amit emjitettem. Mint egy ember egyszerű volt, de csunya, — kétlón kívül a legcsunyább férfi egész Ázsiában. Arcza valósággal arra való volt, hogy álmódjunk róla s aztán megpróbáljuk pipánk fejére kifarangni. Saggott volt a neve, Barr-Saggott, — Barr-Saggott Antonius s utána hat cimjelző betű. Kormányzati szempontból az indiai kormány legkiválóbb erői közé tartozott Társadalmi szempontból azonban kedveskedő gorillához hasonlított.

Azt hiszem, mikor figyelme Beighton kisasszony felé fordult, Beighlonné asszony

örömkönnnyekkel fogadta a gondviselés e jutalmát öreg napjaira.

A legtöbb komiszárius zsugori: de Barr-Saggott kivétel volt. Királyi lakomákat adott, ellátta magát jó lovakkal, táncmulatságokat rendezett, valósággal hatalom számba ment az országban s ekhez képest viselkedett is.

Ne felejtsek el, hogy mindaz, amiről írok a brit Indiának csaknem történelem előtti korszakába esett. Lesznek, akik emlékeznek még arra az időre, mikor a lawn-tennis még a jövő méhében pihent s mi valamennyien croquetet játszottunk. De még előbb volt olyan idő is, — akar hiszitek, akár nem — mikor még a croquetet sem találták fel, s az ijjazás, melyet 1884-ben Angliában fölcseleventeltek, dühöngött ép oly mértékben, mint ma a lawn-tennis.

Beighton kisasszony pompásan ülődi a 60 yardnyi hölgytávolon, s a legjobb hölgy-ijjazás volt Simlában. A férfiak „Tara-Dev” Dianájának uevezték.

Barr-Saggott minden figyelmét neki szentelte, ami Beighlonné asszony szívét, mint már említettem, büszkeséggel töltötte el. Beighton Kitty sokkal nyugodtabban fogadta a dolgot. Tetszett ugyan neki, hogy a

komiszárius, neve után egy csomó cimbetűvel, őt tüntette ki s hogy a többi lány majd megpukkadt az irigységtől; de azt a lényen lehetett eltagadni, hogy Barr-Saggott töneményesen csunya volt; s minél jobban szépitgette magát, anél groteskebb lett. Nem ok nélkül száradt rajta a „langur” név, ami szörke majmot jelent. Kitty úgy vélte hogy kellemes ugyan, ha a komiszárius ott hever lábál elől, de mégis csak többet ér megszökni elől s kilovagolni azzal a gonosz Cubonnal, aki az lmhallal dragonyos ezredhen szolgált, — azzal a fiatal legénygyel, a kinek csinos arcza, de nem sok kilátás-al híztató jövője volt. Kitty a kellekénél jobban kedvelt Cubbon. S Cubbon egy percig sem tagadta, hogy fönyig szerelmes Kittyhe; s mert Cubbon tisztességes fiatal legény volt. Így aztan gyakran megtörtént, hogy Kitty Barr-Saggott méltóságtejes udvarlás elől az ifjú Cubbon társaságába menekült, amiért anyja mindannyiszor jól megdorgálta. „De, mama — szolt ilyenkor Kitty — mikor Saggott ár olyan — olyan rettenetesen csunya!”

„Kedvesem,” — hangozott mindig a kettelteljes válasz — senki sem lehet másforma, mint amilyennek a mindenható gond-

Harmincz Rákóczi lovas-szobor.

A „Szécsényi Takarékpénztár Részvénytársulat” 1905. augusztus havában Magyarország összes pénzügyintézetének figyelmét felhívta azon körülményre, hogy II. Rákóczi Ferencz-et a 201. évvel ezelőtti itt tartott országgyűlés választotta meg fejedelemmé és hogy e hely máig is jelöletlen pusztaság. — E mulasztást pótlandó a „Szécsényi Takarékpénztár Részvénytársulat” II. Rákóczi Ferencz szobrára gyűjtést indított azzal, hogy *mindstől, mint pénzügyintézetből adományt el nem fogad és a szoborra felvételeit óhajlja:*

„EMELTÉK A HAZAI PÉNZINTÉZETEK.”

E felhívás a társintézetekhez oly szép eredménnyel járt, hogy most már minden lehetőség meg van a Rákóczi-szobor létesítésére, miután a szobor alap 29252-03 K. Ezen alap tekintve a szép és nemes célt 5 százalékkal kamatoztattuk, a szécsényi takarékpénztár évente körül-belül 2000 koronával járul az alaphoz, tehát ezen alap évente ca. 4000 koronával gyarapodik, mindaddig, míg az alkotás nem létesül.

Ligeti Miklós, birneves szobrászunk 1906-ban itt jártakor felemlítette, hogy Rákóczi melliszobra 6—8 ezer korona, állószobra 16 ezer (ennyibe került, Rudolf trónörökös szobra is a székes fővárosban) lovas-szobra pedig 28 ezer koronaért létesíthető.

Hogy ez még mindez ideig nem történt meg, magyarázata abban rejlik, hogy minél szebb, inpozánsabb s a fejedelem nagy alakjához méltó szobrot óhajtottak említeni.

Elhatározta a szécsényi takarékpénztár igazgatósága, hogy mindazon pénzügyintézetnek mely átvezetés a szécsényi takarékpénztár intencióját és legalább 100 koronával járult az alaphoz, továbbá mindazon fővárosi lapok melyek az eziről megpendítésekor 1905-ik évben igen lelkesen szép cikk keretében karolták fel az ügyet és szívték a szécsényi takarékpénztár segítségére, az állítandó lovas-szobor hű mását kis alakban ércből megönteti és hálája jeléül felajánlja.

A huszonkiléncz 100 koronát adakozó pénzügyintézet a következő:

1. Répcevidéki Tépénztár (Cséreg) 100 K.
2. Szeipci Takarékpénztár 100 K.
3. Szabadkai Gazdák és Iparosok Hiteletintézet 100 K.
4. Besztercebányai Tépénztár 100 K.
5. Váci Takarékpénztár 100 K.
6. Pécsi Takarékpénztár 200 K.
7. Bajai Takarékpénztár 100 K.
8. Érmihályfalvai 100 K.
9. Szatmari Termény és Hitebank 100 K.
10. Nógrádm. Népbank (Losoncz) 100 K.
11. Kolozsvári Keresk. Bank 100 K.
12. Ipolyvári Takarékpénztár 200 K.
13. Balassa-Gyarmati Népbank 100 K.
14. Szarvasi Hitebank 100 K.
15. Dévaványai Tépénztár 100 K.
16. Mórvidéki Takarékpénztár 100 K.
17. Kemencsaljai Közgazd. Hiteb. 100 K.
18. Balassa-Gyarmati Tépénztár 100 K.
19. Losoncz Takarékpénztár és Hitebank 100 K.
20. B.-gyarmati Tak. és Hitebank 100 K.
21. Magyar Takarékpénztárak Központi Jelzálogbankja 100 K.
22. Bács Topolyai Tépénztár 100 K.
23. Kunszentmártoni Tépénztár 120 K.
24. Békési Népbank 100 K.
25. Komáromi Első Tépénztár 100 K.
26. Pesti M. Keresk. Bank 100 K.
27. Szécsényi Népbank Rt. 400 K.
28. Kassai Takarékpénztár 100 K.
29. Ugocsi Takarékpénztár 100 K.

Örömmel látjuk, hogy fejedelemválasztó országgyűlés helyét, mely máig is jelöletlen pusztaság rövid idő alatt II. Rákóczi Ferencz érc-alakja fogja ékesíteni; de hogy ez mielőbb megtörténhessen — miután a szoborra csupán hazai pénzügyintézetektől fogadnak el adományt — kérjük az eddig még nem adakozó pénzügyintézeteket, hogy adományaikkal siessenek a szécsényi takarékpénztárnak — e lelkes és hazafias vállalkozásában — segítségére lenni.

Heti posta.

Igazi, hamisítatlan magyar história, felve nemzeti speciálitásokkal; megállná a helyét

bármely külföldi világkiállítás magyar pavilonjában.

Ülők azon a bizonyos bukácsoló közúti villamoson *ülöhely 27, állóhely a vezetőnél 8, a kalauzndíj 7.*

Magától értetődik tehát, hogy ülő utas van 34 és két gyerek, álló utas elől 12, hátul 14. Felszáll egy köpcös magyar, az orráról látom, hogy igen szeret letekingetni az üveg mélyére.

Persze nem tud betolakodni, tehát a karjával, öklével csinálja meg az utat, amelyen bejuthat a kocsi belsejébe.

Mikor már jól kilöködöste magát a győzelmi mamortól kipirulva, miniegy végaszónak még jól hátballok egy szőkehajú, sápadt arcú fiatal embert, aki úgy látszik már megszokta a dolgot s remegő hangon odaszól az úttörő hősnek:

— Engedelmet, ez talán mégis sok. —

Erre aztán kitör az a tipikus magyar vihar, amely t'án sehol a kerek világon nem süvölt oly erővel csak itt nálunk, Magyarországon.

Szó-szó ér, válogalotnál-válogalottabb kifejezések szikrái röpködnek szanaszét s a közönség örül. Megérte a szakaszt, vagy a nyolczas egyenest, legalább botrány is történt.

Vegre megjön a rendőr, elviszi a sápadt arcú is, a vörös orrú is és kézen vagyunk várjuk a legközlelőbbi botrányt, mert anétkül igazán nem érdemes utazni.

Hát kérem, ha ezt a kis esetet soványista magyar szemmel nézzük, igazán örömmünk lehet benne.

A jó magyar vér felpeszűl az igazságtalanság láttára. Hogyne! huszonhét ülőhelyen harmincnégy utas van, holott harminchat is lehetne.

Ez már csakugyan jogtalanság a megtelt kocsira felszálló utas ember szemében.

Hogy aztán utat öklével csinálja meg, ez különösen szép dolog, még pedig tipikus magyar dolog.

Igazán örülhetünk, hogy a nagy Hortobágy fel-fel rándul néha a fővárosba is és ösztökéli ezt a beteges színű pesti magyart: ne hagyja abba azt a szép verekedő magyar szokást.

viselés teremtette. S emellett tudod, hogy előkelőbb leszel saját anyádnál. Erre gondolj és légy okos.

Kitty ilyenkor félrebiggyeztette szájkajakát s ucin a legnagyobb tisztelettel kezdte emlegetni az előkelőséget, a komisszáriusokat és a hazaságot. Beighton ur csak a feje bubját vakargatta, mert nem volt barátja a lelki izgalmaknak.

A saison vége felé, Barr-Saggott, mikor érkezettnek gondolta az időt, oly tervvel állt elő, amely becsületére vált adminisztratív képességeinek. Versenyt rendezett a nő-díjazók számára s egy remek gyémántos karperecet tűzött ki díjul. A föltételeket oly ügyesen állította össze, hogy mindenki tudta, hogy a karperec Beighton kisasszonynak szánt ajándék, melynek elfogadásával együtt jár Barr-Saggott komisszárius keze és sive. A föltételek a következők voltak: 36 lövés 60 yardra, s simlai „ijkedvelő társaság” szabályai szerint.

A kilövési délután egész Simla kilovagolt Annandalba, hogy jelen legyen Páris ítéletének megforogottján. Kitty együtt lovagolt az ifjú Cubbonnal s könnyű volt észre-

venni, hogy a fiatal legény nagyon nyugtalan. Bizonytalán artatlan volt mindabban, ami következett Kitty halvány és ideges volt, s hosszú pillanásokat vetett a karperecre. Barr-Saggott mesésen volt öltözködve, még idegesebb volt, mint Kitty s még rettenetesebb, mint bármikor.

Beightonné asszony leereszkedőleg mosolygott, amint ép egy hatalmas komisszáriusné arcjához illik és az ijázás megkezdődött. Mindnyájan félkörben állva nézték az egymást követő lövéseket.

A komisszárius ur saját felséges kezével ajzotta fel Kitty iját. Kitty előrelépett, odapillantott a karperecre, s első nyilvessője hajszálnyi pontossággal belecsapott a „arany” kellő közepébe, kilencet számítva.

A balról álló Cubbon olyan lett mint a kréta, Barr-Saggott pedig nem tudva ellenállani az ördög kísértésének, elmosolyodott. Csakhogy ha Barr-Saggott mosolygott, megszoktak vadulni a lovak. Kitty látta ezt a mosolyt. Balra pillantott, csaknem észrevétlenül intett Cubbonnak s folytatta a lövést.

Szeretném, ha letudnám írni azt a jelenetet, amely most következett. Rendkívüli és

mindenkép váratlan jelenet volt. Kitty kisasszony csodás határozottsággal feszítette meg ijját úgy, hogy mindenki láthatta mit csinál. Kitűnő lövő volt, s 46 fontos ijját bájos biztonságga kezelte. Négy nyilvessőt egymásután pontosan a céllap alá a farudba fűrt bele.

Oly szerencsésen működött, hogy egy piszeorru, szeplős törpe lány diadalittas rikoltása törte meg: „Akkor hát én nyertem!”

Beightonné asszony minden tőle telhető megtelt, hogy uralkodjék magán; de azért sirva fakadt a világ szeme láttára. Minden erőfeszítése mellett is gyöngye volt ekkora csapással szemben Kitty kárörvendő rántással érezte meg ijját s visszalért helyére, Barr-Saggott pedig örvendő arcot igyekezett vágni, mialatt a karperecet a piszeorru lány durva vörös csuklójára illesztette. Esetlen jelenet volt, nagyon esetlen. Mindenki iparkodott el a tömeggel, Kittyt anyja irgalmára bízva.

De ekkor odalépett Cubbon s — s többi már nem érdemes kinyomtatni.

Rudyard Kipling.

Kultúrszemmel nézve egy kicsit szomorúbb a dolog.

Semmiféle törekvéssel nem lehet kiirtani a magyarból azokat vad szittya őserőket.

Az ilyen kis eseteckének a szenvedője mondjuk véletlenül külföldi, német, angol vagy francia, mert ez is megtörténhet, akkor másnap vagy harmadnap már a világlapok vizsik hírlól szanaszét a nagy világba, hogy van Oroszország mellett Ausztriának egy kis tartománya, ahol az emberek még ma is embert esznek.

S többnyire el is hiszik rólunk ezeket a kis híreket, mert senki sem győzi meg őket az ellenkezőjéről, a valótlanágáról.

Hiszen ha itt is használna a hátbavágás, első ország lennénk mi, de mivel itt valami nemesebbet is kellene lennünk, hi csak maradunk, ahol vagyunk, Oroszország mellett, messze Keleten. Ks.

H I R E K.

Hymen. Hanzély Ferencz földbirtokos eljegyezte Buttler Izabella bárónőt Nógrádkelecsényből.

Kossuth Ferencz, a Starjáni községhánya r. t. tisztviselője eljegyezte Herbatz Annuskát — Fülekről.

Jégünnepély. A „Szécsényi Korcsolya Egylet” által folyó hó 20-án rendezett jégünnepély általában igen sikerültnek mondható. A siker érdemét részben a rendezőségnek, és részben a nagyszámban megjelent korcsolyázó hölgyközönségnek köszönhető, akik nemcsak élvezetet találtak a jég sportban, hanem a korcsolyaverseny iránt is élénk érdeklődéssel voltak. A korcsolya egylet juri bizottsága az első-díjat Szenes Böske úrnénak ítélte oda, a második-díjat pedig Weinman Károly nyerte el. — A jégünnepély befejezése után az egylet tagjai 8 órakor a Lengyel-féle vendéglőben társas-vacsorára gyülekeztek egybe, ahol vacsora végeztével jókedvükben táncmulatságot rögtönöztek, mely a legjobb hangulathoz a késő éjféli órákban ért véget.

Városi Kögyűlés. Szécsény város képviselő-leszűlete folyó hó 25-én délután 3 órakor tartotta kögyűlését, mely alkalommal a lemondás folytán megüresedett rendőr-tanácsosi állásra Meleg Menyhért választatott meg.

Nepoktatás. Szalmatercsen folyó évi január 21-én litánia után fél 3 órakor Argay János tanító az iskolában felolvasást tartott a „Közművelődési tanács III. könyvéből”. A váltóról és a váromok meséi című olvasmányt. — Szavaltak: Kákuk Lajos VI. o. t. „A kis huszár”-t, Sindijár Ilonka VI. o. t. „Szegény tanuló”-t, Őze Julianna V o. t. „Anyja sírja” című költeményeket. Az énekkar énekelte: „Csak gyönyörű nemzet ez a magyar nemzet”. Továbbá „Atyafi, atyafi hej atyafi” és „Debrecenbe kéne menni” énekeket. A nép zsufolásig megtöltötte a tantermet s példás csendben hallgatta végig az előadásokat. Végeztével hálás köszönetet mondtak a tanítónak, hogy gyermekeiket ily szép és nemesre oktatja, s nekik miat szűlőknek, nagy örömeik telik az épületes előadásokban és ami fő, jó helyen töltik idejüket. Argay János tanító megjegyezte, hogy még vagy három előadást fog tartani. Erre „Éljen!”-nel feleltek s példás rendben elköszöttek a tanteremből.

CSARNOK.

Szent Péter és az Úr.

— Farsangi mese. —

Szent Péter egykor az Úr elébe lépett s így szólt:

— Engedd meg nekem, hogy egyszer a földre lemenyjek, ott barátaimmal mulassak s előzzem magamtól a kedvellenséget. Úgy is épen farsang van ott lent.

Az Úr mondá: Egy heli időt engedek, mulass az emberekkel, de a kiszabott időre visszajőj.

Ezzel Péter alászállott a földre barátaihoz. Nagyon szívesen fogadták. Barátai borhoz, tánchoz vezették s annyi örömben és gyönyörben részlettek, hogy az égről egészen megfeledkezett. Csak egy hónap múlva midőn már feje a sok dinom-dánomba és dobzódásha belefájult: tért vissza az égbe. Az úr elébe ment, aki őt igen nyájasan fogadta.

— Miért jössz ily későn? ... kérdé.

— Ah, Uram, — felelé Péter — nagyon vigan voltunk. Bor, gyümölcs, étel: minden volt. Vidámság, zene, tánc, játék uralkodott a földön s csaknem elfeledtem, hogy a földi paradicsomot el kell hagynom.

Erre így szólt az Úr:

— No mond meg már most nekem, hogy az emberek jólétükben, a kezeimmel bőven adományozott ételek és italok mellett, megemlékeztek-e rólam?

Uram — viszonzá Péter — az egész földön, a merre megfordultam bizonytal egy ember sem gondolt rád, csupán az az öreg asszony, a kinek a háza és a mājorúga leégett. Csapán ő könyörgött hozzád!

— No Péter, most menj ismét az ég kapujához s őrizd azt szorgalmasan mint eddig.

A farsang ismét elkövetkezett, Peter a múlt évi izgalomokra gondolt s az Úrtól egy lőhnap szabagság időt kért.

A Úr engedett kérésének.

Mikor Peter a földre szállott, így gondolkozott magában: most már megyek oly hamar vissza, most legalább is elmulatok egy pár hónapig barátain közt.

Lejött a földre, de mennyire egészen másként talált itt mindent! Bor, gyümölcs, gabona nem volt sehol. A szegény nép csaknem éhhalált halt; háboru, dőgvész dühöngött; rablás, gyilkolás, tüzvész volt mindenfelé; senki sem mulatott, mindenki szomoruan áll házában s az időt kőhajozással és sirással tölté. Péter három nap múlva hosszasan tért vissza az égbe.

Az Úr nyájasan fogadta és mondá:

— Ej, Péter hát ily hamar visszajössz? Mond csak, hogy van ez? A múlt évben nem jöttél meg ilyen hamar.

Péterost me lbeszélte, mennyi pénzvesztéséget okoz Magyarországnak az obstrukció az országgyűlési képviselők mily nagy bosszúget vágnak zsebre — minden érdemleges munka nélkül; ezért győltörtelik a föld népe e szép hazában, mivel ehhez még szűkség és drágaság is uralkodik mindenfelé.

És az Úr kérdé:

— Gondolnak-e most rám az emberek? Péter felelé:

Uram, ifjú és vén reggeltől-estig és estétől-reggeltől szűntelen hozzád fohászok. Szűntesd meg Magyarországon az obstrukciót és a drágaságot.

Az Úr viszonzá:

Péter, figyelj csak. Ha én szelid kezeimet felnyitlom, adok a népnek bort, búzát s mindent, ezekhez még jó egészséget és békés napokat is, akkor elfelejtkeznek Rólam és jótéményemről az emberek; azért kell őket néha büntetnem drágasággal és Justh obstrukcióval fenyegetnem, hogy bűneiket megbánják, hozzám térjenek.

Péter erre visszatért az ég kapujához.

Szerkesztő üzenet.

K. I. Hogy az igazolványa jó volt, igen megörültünk. Irásait köszönjük. Tárcához valami költemény is köldbetne.

T. A. No, már ennek a levélnek is igen megörültünk. — Minden jót kívánunk hozzá.

Zola. Mi minden kéziratot elolvasunk és minden jó dolgot honorálunk, de csak úgy, — ha nem köldik be.

„**Megkíséreltem**” Hát csak kísérelje meg. Mi is megkíséreljük itt az Ön ideálját ijesztési utolsó stróféjával. — Imbol:

Ha még egyszer erre jövök s meglátlak
Megvallom: hogy szereltek, imádlak,
S ha azt mondanád: nem szeretsz,
Akkor, mindkettőnknek vége lesz.

Vagy keddig halmozd,
Ne írjál ily verseteket.

Szerkesztésért a kindó felelés.

936—1911. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járáshíroságnak 1911 évi Sp. I 2907 számú végzése következtében Barcza Kalman szécsényi ügyvéd által képviselt Virág Ádámné sz. Zsiska Mária javára 504 kor., s jár. erejéig 1911. évi dec hó 6-án foganatosított kielégítési végrehajtás uján le- és felülfoglalt és 1909 koronára hecsült következő ingóságok, u. m.: sertések, 3 kas méh, juhok, szecskavágó, 5 mm. zak, 5 mm. árpa, 3 mm. buza, 1 ígás kocsí, 40 zsák krumplic, 3 mm. búkköny, 3 mm. tavasz buza, 3 kocsí répa, egyfél kazal buza szala, egyfél árpa szalma és egyfél löhere nyilvános árverésen eladotnak

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1911-ik évi V. 587 10. számú végzése folytán 504 kor. tökékövetelés, ennek 1911 évi november hó 16-ik napjától járó 5° kamatai, és eddig összesen 49 K. 37 fillérben bíróság már megállapított költségek 5 K. 44 fill. hírlapi közlési díj és 2 K. 40 f. árverés kifizési díj erejéig Karancssághoz tartozó hófar puztán leendő megtartására 1912 évi február hó 9-ik napjának délelőtti 10 órája határidőből kifizik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-al értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szűkség esetén becsáron alul is elfog adatni. Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1912. évi jan. hó 23-án.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

8—1912. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében esenne közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járás-bíróság 1911. évi Sp II 1272 számú végzése következtében Dr. Seidner Mór ügyvéd által képviselt Dr. Szőke Jenő javára 140 K 50 f. a jár. erejéig 1911 évi július hó 31-én fogalatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 700 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 1) kazalban 100 csomó tiszta buza szalmával nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1911-ik évi V. 2787 számú végzése folytán 140 kor. 50 fill. tőkekövetelés, ennek 1911. évi április hó 23 napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 85 kor. 38 fillérben hiróilag már megállapított költségek 4 K 40 f. 2 árverés kiütésér és 10 K. 88 fillér lap hirdelési díjak erejéig, Ludányban leendő megtartására 1912 évi február hó 8-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hiválnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. t.-cz. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Szécsény, 1912. évi jan. hó 24.

Nagy, kir. bír.-végrehajtó.

Értesítés!

Ván szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy

szoba-fűtéshez kiválóan alkalmas magashőfoku

elsőrendű **pormentes** porosz darabos, kocka vagy dió-köszönet mm-ként 3 kor. 20 f-ért, la. légszeszgyári drb.-os koaxot 4 kor. 80 f.-ért, a. „ dió „ 5 koronaért

Legalább is 15 mm. vetelnél házhoz szállítva ajánlok.

A nagyérdemű közönség szives megrendeléseit kéri teljes tisztelettel,

TEPPER ADOLF,

Előfizetések

fővárosi napi-lapokra

elfogadjatnak

Glattstein Adolf papirkereskedésében, — Szécsény.

Glattstein Adolf, Szécsény

könyvnyomdaja, könyv- es papirkereskedese
M. kir. dohány- es szivararudaja.

**Ajánlom dúsan felszerelt
üzletemet mindenféle pa-
pirok- és üzleti könyvekben.**

**Nagy választék kredenc-,
selyem- és író-papírokban
irodai- és rajzeszközökben.**